

vejelser, og at den højtærede Minister da ogsaa vil stille sig velvilligt overfor dette lille Spørgsmaal.

Fleere ærede Medlemmer — bl. a. det ærede Medlem Hr. Lundberg og det ærede Medlem Hr. Knud Hansen — har ved denne Finanslovbehandling udtalt, at den Opposition, som Regeringen har mødt under denne Finanslovbehandling, havde ikke synderlig Vægt; og det ærede Medlem Hr. Lundberg mente, at denne Opposition svarede kun lidt til den Opposition, som bl. a. fra Venstres Side havde været ført ude i Landet. Jeg vil gerne sige i Anledning af denne Udtalelse, at nu faar vi jo se, naar de højtærede Ministre faar Ordet for at besvare de Taler, der er holdt. Da vil det nok vise sig, at der er ikke saa lidt Materiale for Ministerne at gaa igennem. I Forbindelse hermed vil jeg gerne minde om enkelte Ting, som har Tilknnytning til Ministeriets Dannelse og til Ministeriets første Levetid og Ministeriets Virksomhed indtil nu: Den politiske Situation: De Resultater, som man fra det nuværende Regeringspartis Side ventede sig under den Agitation, der forud for Ministeriet Staumings Dannelse førtes imod den daværende Regering, var store. Og der blev fremsat mange ret kraftige Udtalelser som Udtryk for denne Forventning. Jeg behøver blot i denne Forbindelse at nævne et Par smukke og pragtfulde Udtryk som disse: „Vaar i Danmark“, „Morgenrøde i Danmark“. Saadanne Ord blev ved adskillige Lejligheder sat i Forbindelse med det, man fra Socialdemokratiets Side ventede sig, der vilde ske, naar vi kom ud til Valg, og Socialdemokratiet derefter overtog Regeringsmagten. Og ligesom der paa det Tidspunkt, da denne politiske Situation forelaa, var afgjort Begejstring hos det nuværende Regeringsparti, saaledes holdt denne Begejstring sig gennem nogle Maaneder. Og efter de Udtalelser, som jeg før nævnte, fra enkelte Medlemmer kunde det se ud til, at den nuværende Regering vil mene, at Begejstringen, Tilfredsheden med at være Regeringsparti fremdeles er lige saa stor og levende indenfor Socialdemokratiet, som den var allerede ved sin første Begyndelse. Der er dog visse Ting, der tyder paa, at dette knap nok er i Overensstemmelse med de virkelige Forhold. Naar saaledes det ærede Medlem

Hr. A. C. Meyer for et Øjeblik siden erkendte, at en socialdemokratisk Regering, som ikke har Flertal i Rigsdagen, ikke kan virkeliggøre sine Programpunkter med det samme eller under de nuværende politiske Styrkeforhold, saa er dette jo rigtigt, men dertil kan man rettelig føje, at da Socialdemokratiet gik ud i Agitationen for at slaa Venstre, tog man intet Forbehold med Hensyn til de Løfter, man da afgav overfor Vælgerne; man nævnte intet om, at selv om Folketingsvalget vilde betegne en Fremmarch for Socialdemokratiet og give det en saa stor Tilslutning, at man vilde kunne danne Regering og da sætte ind paa at rette alt det, man bebrejdede den tidligere Regering, maatte man dog tage Forbehold overfor den Omstændighed, at der ikke var Mulighed for at gennemføre sine Løfter. Derfor tror jeg ogsaa, at den Begejstring, man indenfor Socialdemokratiet følte i de første Maaneder, efter at man havde overtaget Ledelsen af Landets Regering, er ikke mere til Stede. I denne Forbindelse behøver jeg blot at minde om, at der allerede under denne Finanslovbehandling er nævnt en hel Række Sager, som den socialdemokratiske Regering vel har haft fremsat, men ikke faaet gennemført og heller ikke efter foreliggende Udtalelser agter at fremsætte lige straks igen. I den Henseende er der nævnt Forslag som Afrustningsforslaget, Priskontrolforslaget, Formueafgiftsforslaget, Forslaget om det kirkelige Udvalg o. s. v. Det Forslag, man er enedes om mellem det radikale Venstre og Socialdemokratiet vedrørende Militærspørgsmaalet, er jo nemlig ikke det socialdemokratiske Afrustningsforslag, og med Hensyn til Priskontrol og Formueafgift saavel som det kirkelige Udvalg er der paa det nuværende Tidspunkt ikke meget, der tyder paa, at man i den Henseende venter at opnaa Resultater.

I samme Forbindelse vil jeg gerne have Lov til at nævne, at et af de Spørgsmaal, hvor man satte meget stærkt ind overfor Venstre, var Spørgsmaalet om Prisniveau og Priser paa almindelige Livsfornødenheder, hvorom man ligesom kunde sige til Befolkningen, at den ramtes hver Dag af de uheldige Prisforhold, som den daværende Regering efter Socialdemokratiets Agitation skulde være Skyld i. Jeg skal i denne For-